

- 1) ймовірності визначені експертами за допомогою механізму відкритого управління;
  - 2) ймовірності настання рівноможливі;
  - 3) ймовірності визначені експертами (маніпульовані);
- апаратом теорії ігор.

Отриманий розв'язок оптимізації задачі, що моделює логістичний процес, але не враховує при цьому умови реалізації цього процесу при стохастичному стані середовища, і результати аналізу степеню впливу цієї стохастичності на рівень оптимальності виділених стратегій розвитку цього процесу, не дозволили в дослідженій ситуації зробити однозначний висновок щодо оптимальної стратегії, що забезпечувала б мінімальний рівень витрат від реалізації даного процесу. В залежності від конкретних умов було виділено різні пріоритетні стратегії, що є цілком логічним з огляду на теорію прийняття рішень в умовах ризику.

Виконане моделювання і розрахунки логістичних процесів на підприємстві, представлені транспортною задачею, довели, що врахування ризиків під час логістичних процесів суттєво впливає на вибір оптимальної стратегії, кінцевий вибір якої повинен проводитись із залученням вимог, додаткових до наведених економіко-математичних критеріїв реалізації процесу.

Список використаних джерел:

1. Глогусь О. Логістика : навч. посіб. / О. Глогусь. – Тернопіль : Економічна думка, 1998. – 160 с.
2. Удальцова М. Фактори та етапи розвитку логістики [Електронний ресурс] / М. Удальцова. – Режим доступу : <http://bukvar.su>

К. е. н. Поліщук О. В.

Національний авіаційний університет (Київ, Україна)

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ

В сучасному економічному просторі доволі частіше вживається такий термін платіжно-фінансового інструменту, як «криптовалюта».

«Криптовалюта» – від англійського «cryptocurrency», тобто валюта яка має за основу свого обігу віртуальний простір та захищена криптографією, хоча

захистом це називати сумнівно. За даними багатьох дослідників, ніхто не контролює обіг цього фінансового інструменту, більш того, вона не випускається центральними банками і не залежать від кредитно-грошової політики тієї чи іншої країни. Емісія відбувається тільки в цифровому вигляді. Кожна людина, яка розуміється на валютному ринку може працювати з операціями криптовалютного обігу (займатися «майнінгом») [1, с. 21].

Державна політика України щодо застосування та використання криптовалюти в фінансово-платіжній системі ще й досі на етапі дослідження питань «за» та «проти».

З одного боку є дослідники, які рекомендують підняти ці питання у форматі «за», та легалізувати механізм даного платіжного засобу і вже подали до Верховної Ради проект Закону України «Про обіг криптовалюти в Україні» (реєстр. № 7183 від 06.10.2017) [2]. На думку авторів законопроекту (Єфремової І. О., Котвіцького І. О. та інших) він приймається «з метою регулювання правовідносин щодо обігу, зберігання, володіння, використання та проведення операцій за допомогою криптовалюти в Україні». Для цього у проекті, зокрема, визначаються основні поняття, які використовуються у цій сфері («криптовалюта», «система блокчейн», «майнінг» тощо), органом який мав би здійснювати відповідне державне управління даною валютою, має виступати Національний банк України, та саме цей орган має визначати засади проведення операцій з криптовалютами. Як зазначається в «Пояснювальній записці» до проекту, його прийняття «дозволить залучати міжнародні інвестиції в Україну для розвитку малого, середнього та великого бізнесу, що у свою чергу позитивно вплине на економічний клімат всередині держави, дозволить зміцнити національну валюту та збільшити ВВП» [2]. Виникає багато питань, яким чином Національний банк забезпечить ризики коливання курсів криптовалют, який саме вид («Bitcoin», «Litecoin», «Ethereum», «Peercoin»...), а їх є більше ніж півтори тисячі різновидів), буде офіційно визнаним в Україні. Тут виникає сторона «проти», так як більшість з видів є забороненими законодавством багатьох країн. У 2015 році Європейський суд звільнив «bitcoin» від оподаткування, отже, чи будуть стягуватись податки з операцій «майнінгу» в Україні, знову ж таки, це питання «за» та «проти». Поява відповідного фінансового інструменту може мати не лише позитивні, а й негативні наслідки. Замість реальних інвестиційних

проектів, інвестори вкладатимуть кошти в сумнівний набір символів, цифр та букв тощо. З огляду на це, пропозиція щодо вільного обігу криптовалюти практично без будь-яких обмежень в Україні в сучасних умовах виглядає дискусійною.

Якщо звернутись до міжнародного досвіду, то Міністерство фінансів Німеччини офіційно визнало «bitcoin» фінансовим інструментом та внесла відповідні зміни в Кодекс який реструктурує банківську систему. Така європейська країна, як Франція, взагалі рекомендує утриматися від операцій з використання «bitcoin». Багато європейських країн розглядають «bitcoin» не як фінансовий інструмент, а як «товар».

Звичайно в США сприймають будь-які інноваційні механізми розвитку фінансових механізмів, тому «bitcoin» розглядаються – як один із засобів платежів в електронній комерції. Платежі в більшості випадків проводяться за інтернет послуги, але вже є випадки коли «bitcoin» є фінансовим платежем і в магазинах, і в кафе тощо, тобто місцях які надають відповідні послуги в реальному часі.

На даний час, в світі вже встановлено 1156 біткоїн – автоматів із середнім комісійним обміном 8 %, більшість з них в Північній Америці близько 80 %, в Європі 21 % тощо. В Україні їх вже налічується більше 50, (наприклад, в Києві до кінця 2018 року заплановано встановити до 20–30 біткоїн-автоматів). Але проблема в тому, хто має відповідати за роботу таких автоматів, хто має контролювати їх законність встановлення тощо.

Проте, в таких країнах, як Росія, Еквадор, Киргизія, використання «bitcoin» заборонено. Фінансові інституції Китаю не використовують «bitcoin» в своїй діяльності, так як це заборонено законодавством країни. В Японії навпаки, був прийнятий закон, за яким криптовалюти прирівнюються за статусом до «фіатних» грошей та стають законним платіжним засобом [1, с.22].

Отже, державна політика різних країн стосовно криптовалюти відносно різниться, та саме Законів які б мали врегульовувати процес фінансового обігу даного інструменту практично не має.

Очевидно, що законодавство України та влада відстають від викликів часу та не займаються вивченням цього питання. Та все ж, не дивлячись на сприйняття криптовалюти Урядами багатьох країн світу, на нашу думку, переважає все ж більше «супротив» застосування криптовалюти в Україні. Маємо укріплювати

національну валюту, та забезпечувати стабільність курсу, криптовалюта все ж має поки що залишитись під питаннями – «за» чи «проти».

Список використаних джерел:

1. Васильчак С. В. Використання криптовалют в сучасних економічних системах України: перспективи та ризики / С. В. Васильчак, М. В. Куницька-Іляш, М. П. Дубина // Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького. – 2017. – Т 19, № 76. – С. 21–22.
2. Проект Закону України «Про обіг криптовалюти в Україні» (реєстр. № 7183 від 06.10.2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62684

Попугай В. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЦІННІСНО-ПРОЦЕСНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Ціннісна орієнтація господарської діяльності суб'єктів ринкових відносин набуває рис однієї з головних концепцій економіки нового тисячоліття, формуючи цільові орієнтири для менеджменту компаній при взаємодії зі своїми акціонерами, споживачами і партнерами. Цінність як властивість і невід'ємний атрибут кінцевого результату (продукту, послуги, ефекту тощо) будь-якої цілеспрямованої діяльності людини створюється поетапно в межах конкретних розумових або фізичних активностей. У рамках функціонування організації такі активності розглядаються як процеси. Кожен процес створює проміжний або кінцевий результати, що характеризується певним рівнем цінності для зацікавленої сторони (групи зацікавлених сторін) такого результату. Досвід дослідження діяльності організації з позиції процесного підходу визначає наявність прямого зв'язку між процесами і створенням цінності. Дослідження процесів функціонування підприємств, чи то процесів проектування, чи то операційних процесів, має бути системним. Так, створення цінності в межах процесів організації необхідно розглядати в їх структурі та взаємозв'язках.

Ланцюг цінності – основна група процесів підприємства, що поєднує всі види діяльності, які забезпечують виробництво продукту. Однією з ключових ідей, що впливають з моделі ланцюга цінності, є групування процесів на